

PÅ KANTEN

Fat mod, kvinde

EVA KOCH: Glyptoteket i København er både udenpå og indeni et smukt billede på klassisk skønhed, placeret på Dantes Plads.

I disse dage rummer huset en udstilling, hvor også italieneren Dante (1265-1321) fra Firenze, spiller en rolle indenfor murene.

Den danske billedhugger og installationskunstner Eva Koch (f.1953) har i en særegen dialog med klassisk billedhuggerkunst fra museets faste samling, skabt en seværdig udstilling, som bygger bro mellem myter, skulpturer og nutidsmennesker.

Vi møder også værket "Approach", som blev vist på Biennalen i Venedig, i 2005, hvor et kor af døde mennesker i gråt tøj, viser de ni vers om Paradiset i Dante Alighieris "Den Guddommelige Komedie" som foregår i 1300-tallet.

Værket er udformet som en videoinstallation, der fylder en væg, placeret i en af Glyptotekets sale.

Versene, som bliver læst højt til de gråklædtes artefakter, slutter med, at Dante ved mødet med Gud er ude af stand til at kommunikere, hvad han har oplevet.

Eva Koch rører ved spørgsmålet om menneskets udviklings betydning, for at komme ind i paradiset. Ja, hvad er udvikling? Hvem er værdig til rejsen til det sublime?

Det var dog ikke "Approach", som for mig var det mest interessante, trods de gråklædtes skønhed i det historiske, italienske bybillede hvor de var optaget.

Nej, mødet med danske H. W. Bissens (1798-1868) "Nanna" fra 1857, i ny forklædning blev udstillingens højdepunkt. En hvid marmorskulptur, som viser Balders hustru fra den nordiske mytologi. Den trofaste og opofrende hustru, som følger sin mand i et og alt. Ja, også i døden, idet hun i sin sorg over tabet af sit livs kærlighed, kaster sig ind i flammerne af det bål, hvor han brændes. De dør i et fælles ligbål.

I Eva Kochs version har den hvide skulptur fået blinkende, blå øjne, røde læber og farvelagt kjole.

Samtidig hvisker "Nanna", forfatteren Merete Pryds Helles ord, om at fatte mod, ligesom hun beder os om at komme tættere på, og at række hende sit øre - hvilken tilhører har ikke brug for mere mod?

Eva Koch spænder vidt!

Foran en filmprojektion ses skulpturgruppen "Borgerne fra Calais" af Auguste Rodin (1840-1917), og jeg skal love for, at den har fået en anden kontekst i Glyptoteket, end da

jeg så den i Rodin-Museets omkringliggende park i Paris, en kold og regnfuld augustdag, for nu flere år siden.

Monumentet forestiller det øjeblik, da seks mænd træder ud af byporten i Calais, for at stille sig til rådighed som gidsler for englænderne, der i 1347 havde belejret Calais. For Rodin var det dog ikke vigtigt at vise deres heltmod, men at vise deres angst.

Eva Koch tager med andre ord fat på et eviggyldigt tema. Er man villig til at ofre sig for fællesskabet, for at fastholde de værdier man tror på. Danske soldater i Afghanistan er en nutidig pendant.

I Eva Kochs version er "Borgerne i Calais" placeret foran en videoinstallation af nutidens Calais, den nordfranske havneby. Lyde og lys er hentet fra havnesiden, hvor vi ser skibe passere og tunnelen til England. En moderne by! Hvilke ofre byder byen nu på, udover arbejdsløshed og illegal indvandring?

Det er dog ikke bare tækkelige kvinder som "Nanna", der interesserer Eva Koch. Udstillingens titelværk er fortolkningen af skulpturen "Salammbo" fra 1881 af Jean-Antoine-Marie Idrac (1849-1884). En nøgen præstinde, Salammbo, der rådfører sig med en slange, som sensuelt slynger sig omkring hendes skuldre og nedover hendes krop. Idrac var inspireret af titelfiguren i Gustave Flauberts skandaleroman fra 1862.

I Eva Kochs tolkning er kvinden, Salammbo, ikke nøgen, hun kan ses i en sidestillet videoinstallation til Idracs skulptur. Her ses en ældre balletdanser, med smukt, opsat hår, iført en grå jumpsuit, intenst opslugt af sit forehavende: at danse med en slange! En kvinde som hviler i sig selv. Afslappet og henført! Med og uden eventuelle iagttagere!

Eva Koch arbejder i et internationalt univers, hvor både europæisk tankegods og skulpturtradition med rødder i antikken, forenes til moderne kunst, hvor publikum er nød til at interagere med værkerne, hvis de skal lukke sig op for én!

Salammbo, Salammbo luk dig op!

MARIA STENSGÅRD POULSEN er cand.mag. i kunsthistorie og dansk, Aarhus Universitet 2009. Censor i billedkunst og dansk ved lærer- og pædagoguddannelsen. Skribent ved North Art Magazine. Gift og mor til tre børn.

